

РЕШЕНИЕ

№ 17510

гр. София, 22.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1732** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на М. П. П. срещу Решение № 3720 от 14.08.2024г.,
постановено по НАХД № 1845/2024г. по описа на Софийски районен съд, НО, 21-ви състав, с
което изцяло е потвърдено Наказателно постановление № 42-0009028/15.12.2023г., издадено от
и.д. Началник на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С., с което на М. П. П. е
наложено административно наказание глоба в размер на 500лв. за нарушение на чл.34, § 6, бук.
„г“, т.ii от Регламент /ЕС/ № 165/2014 г. на Европейският парламент и Съвета от 04.02.2014г.
относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на
Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движение при автомобилен
транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) №561/2006 на Европейския парламент и на Съвета
за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния
транспорт.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, постановено при нарушение на
материалния и процесуалния закон, че същото е необосновано. Развити са единствено
съображения за приложението на чл.28 от ЗАНН, като се прави искане за отмяна на решението и
постановяване на ново. С което да се отмени наложеното с НП наказание и да се приеме случаят
като маловажен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от авк. К., която прави искане

за отмяна на решението на СРС, като счита, че следва да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, като се отмени НП и се предупреди нарушителят, че в едногодишен срок от решението при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Ответникът - и.д. Началник на Регионална дирекция „Автомобилна администрация" - С., не се явява и не ангажира становище по касационната жалба.

СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба, предлага да се потвърди решението на СРС.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXII касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение е потвърдено изцяло постановлението, с което на касатора, е наложено административно наказание глоба в размер на 500лв. по чл. 93в, ал. 15, т. 6 от Закона за автомобилните превози за нарушение на чл.34, § 6, бук. „г“, т.ii от Регламент /ЕС/ № 165/2014 г. на Европейският парламент и Съвета от 04.02.2014г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движение при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) №561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че при извършена проверка на 11.11.2023г. около 04.26 часа на АМ „Т.“ на около 100 метра след пътен възел с [улица]с посока на движение [населено място] свидетелят Б. Н. извършил проверка на МПС- „М. ТГА“, рег. [рег.номер на МПС] , категория N3, извършващ обществен превоз на товари на територията на Република България с удостоверение № 064303 за обществен превоз на товари към Лиценз № 11656, валиден до 06.10.2013г. по маршрут от [населено място] до [населено място], за което водачът М. П. П. представил пътен лист № 646878 от 11.11.2023г. МПС било оборудвано с аналогов тахограф и при извършената проверка свидетелят Н. установил, че водачът М. П. не е въвел в тахографския лист показанието на сумиращия брояч за изминатото разстояние в края на последното пътуване, регистрирано върху тахографския лист от 17.10.2023г. Бил е съставен АУАН № 01800 от 11.11.2023г. за нарушение на член 34, § 6, буква „г“, т.ii от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 165/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт. Въз основа на него било издадено обжалваното НП.

Фактическата обстановка е квалифицирана като нарушение на чл.34, § 6, бук. „г“, т.ii от Регламент /ЕС/ № 165/2014 г. на Европейският парламент и Съвета от 04.02.2014г. относно тахографите в автомобилния транспорт. На жалбоподателя е издаден акт за установяване на

административно нарушение, който след предявяване на касатора е подписан от последния без възражения. Такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на така съставения АУАН на 15.12.2023г. било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 лева на основание чл. 93в, ал. 15, т. 6 от Закона за автомобилните превози.

От правна страна Съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, че нарушението е безспорно установено, като наложената санкция е в съответствие с материалния закон. Изложени са подробни мотиви, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение и същите не представляват „маловажен случай“. Прието е, че наложеното административно наказание, съответства по вид и размер на приложената санкционна разпоредба.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Настоящата инстанция счита, че първоинстанционният съд правилно е установил обективната истина и е събрал всички необходими, допустими и относими към правния спор доказателства. Споделя се е извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество, в обжалвания съдебен акт е прието за безспорно установено, че жалбоподателят е извършил посоченото по-горе нарушение. За да потвърди оспореното НП, съдът е направил подробен и задълбочен анализ на събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства (писмени и гласни). СРС изрично е обсъдил наведените в жалбата доводи.

Касационният състав споделя изложените от районния съд мотиви, относно липсата на основания за квалифициране на нарушението като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че в случая с нарушението се засягат правила уреждащи обществени отношения, нарушението на които застрашава живота и здравето на широк кръг лица, участващи в движението. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения от закона фиксиран размер от 500лв. според нормата на чл. 93в, ал. 15, т. 6 от Закона за автомобилните превози. Така определеното наказание е справедливо и съответно и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визириани в нормата на чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред. Напълно неоснователно е позоваването на касатора на липсата на настъпили вредни последици от нарушението. Нарушението е формално и за съставомерността му не се изисква настъпването на вредоносен резултат

По посочените съображения, касационният съд намира, че обжалваното решение на Софийския районен съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на правния спор разноски се следват на ответника по касацията, който обаче в хода на съдебното производство не заяви претенция за присъждането им, поради което и съдът не следва да се произнесе в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3720 от 14.08.2024г., постановено по НАХД № 1845/2024г. по

описа на Софийски районен съд, НО, 21-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.